

[Handelsministeren.]

mellem virksomhederne både med hensyn til rentabilitet, ledelse og fremtidsmuligheder, og det er vel uundgåeligt, at en del af de virksomheder og aktiviteter, som er opbygget under gunstigere vilkår end de nu herskende, vil vise sig at være for svagt funderet til på længere sigt at kunne opretholdes under de skærpede konkurrencevilkår.

Det er tilsvarende synspunkter, som har fundet udtryk i en nyligt offentliggjort svensk rapport om mindre og middelstor industri i forvandling. Denne undersøgelse konkluderer — måske ikke overraskende — at gruppen af mindre virksomheder i Sverige i henseende til rentabilitet, ledelse, organisation og fremtidsmuligheder er så uensartet, at entydige udsagn på grundlag af en etikette som f. eks. „småindustri“ næppe giver nogen selvstændig mening.

I erkendelse af den variationsrigdom, som også må siges at præge dansk erhvervsliv, tager regeringens initiativ alene sigte på at medvirke til, at veldrevne og konkurrence-dygtige virksomheder ikke i den aktuelle ekstraordinære situation bukker under på grund af kapitalmangel. Herved medvirkes til, at ønskelige initiativer til omstilling af virksomhederne kan fortsætte, hvorimod det ikke er lovens hensigt at hæmme den naturlige fornyelsesproces, som er nødvendig for at sikre, at vore ressourcer til stadighed koncentrerer om de aktiviteter, der kan bygges videre på fremover.

Mens det forslag om en forhøjelse af rammen for lån til håndværk og mindre industri fra 20 til 40 mill. kr. pr. finansår, som blev fremsat her i tinget den 10. marts, alene sigter mod at tilføre ny kapital til anlægsformål, er sigtet med nærværende lovforslag at stille en ekstra mulighed for driftsfinansiering til rådighed for erhvervslivet i en vanskelig overgangsperiode. Denne opgave påhviler fortsat pengeinstitutterne i normalt omfang. Men som følge af de svigtende afsætningsmuligheder, der i mange tilfælde har ramt virksomhedernes traditionelle produktion, og på baggrund af den samtidig nedsatte byggerytme er erhvervslivet tvunget ud i en stærkt accelereret omstillingsproces, som ikke kan undgå at sætte sig spor i pengeinstitutternes engagementer og udsætte dem for langt større tabrisici, end de er vant til.

Hvad der i en sådan situation kan gøres

fra det offentliges side for at medvirke til, at pengeinstitutterne kan honorere rimelige behov for finansiering af nødvendige og ønskelige virksomhedsomstillinger, bør efter regeringens opfattelse ikke forsømmes.

Den foreslåede ordning, som er af midlertidig karakter, bygger på et samarbejde med pengeinstitutterne, som ifølge forslaget bærer halvdelen af det tab, der opstår, såfremt det garanterede lån ikke indfries. Der vil blive indgået en rammeaftale med pengeinstitutternes organisationer, som fastsætter den fremgangsmåde og de retningslinjer, der må følges af de pengeinstitutter, der vil benytte sig af statsgarantien i forbindelse med konkrete udlån, som falder ind under lovens formål. Derved sikres samtidig en smidig administration, som ikke belaster den statslige forvaltning nævneværdigt.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale dette til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jacob Sørensen) (V):

Jeg skal herved fremsætte *forslag til lov om ungdomsydelse*, hvorved jeg skal henvide til lovforslagets bemærkninger.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om jordfordeling mellem landejendomme*.

Lovforslaget tager først og fremmest sigte på en ajourføring af den i lovens § 3, stk. 2, fastsatte beløbsgrænse, inden for hvilken en lodsejer må tåle udligning i penge, såfremt det ikke er muligt fuldt ud at vederlægge afgivet jord med jord. Den pågældende beløbsgrænse har siden lovens vedtagelse i 1955 været uændret 500 kr., og de siden 1955 stærkt stegne jordpriser nødvendiggør en regulering af beløbsgrænsen. Den pågældende ændring vil i øvrigt udgøre en naturlig baggrund for, at der kan foretages en ajourføring af den i § 7, stk. 8, i lov om særlig indkomstskat fastsatte beløbsgrænse, inden for hvilken fritagelse for beskatning skal kunne meddeles i mageskiftetilfælde.

Dernæst stilles forslag om tilvejebringelse af lovhjemmel for en administrativt simpel løsning af de problemer, der ofte opstår i jordfordelingsager, når det viser sig, at en

[Landbrugsministeren.]

lodsejer ikke er i stand til at dokumentere sin adkomst på visse ham tilhørende arealer, eller når det viser sig, at der ligger herreløse arealer inden for jordfordelingsområdet. Det drejer sig ofte om arealer af forholdsvis ringe værdi, ofte mindre moselodder.

Lovforslaget rummer endvidere en række ændringsforslag, dels ændringer, der er en konsekvens af stedfundne lovændringer eller ændringer i administrativ praksis, dels andre ændringer, hovedsagelig af teknisk præget karakter. Det drejer sig bl.a. om tilvejebringelse af en klar lovhjemmel for en administrativt simpel pantessikring af de i dag ofte ret store kontante vederlag, der udredes i forbindelse med jordfordelingsplanernes gennemførelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Schlüter)
(KF):

Jeg skal hermed fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et kontaktorgan mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter.*

Forslaget er identisk med det forslag, som det konservative folkeparti fremsatte i folketinget i 1971-72, og som vi siden har søgt at vinde flertal for.

Den netop overståede overenskomst-situation viser, hvor vanskeligt det kan være at klare en lønforhandling, når kontakten mellem arbejdsmarkedets parter og de ansvarlige myndigheder er for svag. Vanskelige forligsforhandlinger ender da næsten naturnødvendigt i folketinget. Formålet med forslaget er at opnå en stadig kontakt mellem parterne og regeringen. Vi mener, at den frie forhandlingsret meget snart kun vil være en skueret, hvis en sådan kontakt ikke opnås.

Det er vor mening, at den sidste overenskomst-situation var endt helt anderledes, hvis dette forslag havde været gennemført. Sandheden er jo, at der i store dele af 1974 var betydelig interesse hos arbejdsmarkedets parter for en samordning af skatte- og indkomstspørgsmål. Regeringen foretog imidlertid ikke en frivillig samordning af indkomst- og skattepolitikken. Denne holdning kunne næppe være opretholdt, hvis der havde

eksisteret et kontaktorgan. Det er vor opfattelse, at vi da ville have fået skattelettelsen samordnet med en tilbageholdenhed i indkomstdannelsen og dermed en mere forsvarelig omkostningshøjde end den, der blev resultatet, da folketinget måtte gribe ind imod den truende konflikt.

Det konservative folkeparti mener, at et kontaktorgan skal anvendes til at fremme en politik, hvor nedsættelse af skatter og lave priser i videst muligt omfang erstatter forhøjelse af indkomsterne.

Da alle beregninger tyder på, at det danske indkomstniveau fortsat bevæger sig hurtigere opad end vore nærmeste konkurrenters, vil det formentlig blive nødvendigt at søge en ny samordning af skatte- og indkomstpolitikken med skattelettelser i stedet for nogle af de omkostningsstigninger, der venter os. Når disse forhandlinger skal foregå, vil det være en fordel at have etableret et kontaktorgan, og vi vil derfor anmode om en hurtig behandling af nærværende forslag.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem K. B. Andersen.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 20. marts 1975, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmedlem Ivar Nørgaard i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 1, 2. pkt.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den folketingsmedlem Ivar Nørgaard den 7. marts meddelte orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 1, 1. pkt., fra 19. marts at regne ændres til orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 1, 2. pkt. (Ophold). Det er vedtaget.